

використання зворотного зв'язку, для вироблення раціональних рішень користуватися різною методикою, наприклад, мозковим штурмом, методом «Дельфі» та ін., не забувати про можливість делегування своїх повноважень, постійно займатися самовдосконаленням та читати корисну літературу.

Завершити свою статтю хочу словами американського президента Джона Кеннеді «Не питай, що твоя країна зробила для тебе – питай, що ти зробив для своєї країни».

Тернопільський національний педагогічний університет
ім. Володимира Гнатюка
КРАМАР Л.І., ГОНДЗ Т.А.

ПРИНЦИПИ ЗАЛУЧЕННЯ СТУДЕНТІВ ДО ДІЙ В ОСС

Студентське самоврядування у вищих навчальних закладах як складова демократизації вищої школи. Проблема самоврядування в закладах освіти набула своєї актуальності в кінці ХХ на початку ХХІ ст., тобто в період становлення української незалежної держави. Чому ці питання набувають особливої уваги в сучасних умовах?

По-перше, відбувається активне утвердження демократичних зasad в усіх сферах життєдіяльності українського суспільства.

По-друге, інтеграція України у європейське співтовариство та перехід до ринкової економіки, безумовно, глибоко зачіпають усі складові освітньої галузі, вимагають її демократизації, адже згідно з принципами Болонського процесу студентство розглядається як партнер.

По-третє, студентство в усі часи виступало своєрідним барометром соціально-економічного та політичного стану суспільства. Молодь є найменш консервативним за своїми ціннісними орієнтаціями, соціальним прошарком населення, найбільш чутливо реагує на соціальні зміни, її притаманне негативне ставлення до порушення демократичних норм, законів, моральних принципів.

По-четверте, студентське самоврядування є важливим фактором розвитку і модернізації суспільства, виявлення потенційних лідерів, вироблення у них навичок управлінської та організаторської роботи з колективом, формування майбутньої еліти нації.

По-п'яте, опора на ініціативу, активну життєву позицію, ціннісні орієнтації студентства є реальним показником цивілізованості суспільства, утвердження в ньому демократичних начал.

Основна мета самоврядування – сприяння сумлінному виконанню студентами своїх обов'язків з одночасним захистом їхніх законних прав та інтересів, а також надання їм можливості гармонійного, творчого й інтелектуального розвитку.

Студентське самоврядування в університеті здійснюється на принципах:

1. законності;
2. відповіальності;
3. студентської солідарності та взаємодопомоги;
4. демократії та гласності;
5. рівноправності усіх її членів;
6. колегіальності;
7. ініціативності;
8. виборності;
9. організаційної та матеріально-фінансової самостійності;
10. спільної роботи зі студентами університету та їх вільного доступу до всіх видів діяльності органів студентського самоврядування.

Відповідно до цих принципів важливо підібрати такі, які б мотивували студентів ВНЗ до дії в ОСС, участі у державотворчому процесі, громадському русі задля розвитку політичної культури.

Принцип індивідуально-особистісного виховання, закони духовного і фізичного розвитку, процеси, зміни, які відбуваються у внутрішньому світі студента, є головними орієнтирами у виховній діяльності. Індивідуально-особистісне виховання виходить з того, що кожний студент унікальний і головним завданням виховної роботи є формування його індивідуальності, створення умов для розвитку творчого потенціалу.

Тому, вагомим чинником заличення особистості до діяльності виступає реальне включення студентів у діяльність, з метою ефективного оволодіння загальнолюдськими, загальнонаціональними цінностями культури.

Загальні принципи, якими варто керуватися для активізації студентів:

— залучати студентів до самоврядування потрібно починати з першого курсу

— принцип комплексності, який передбачає встановлення у виховній роботі тісної взаємодії і поєднання навчального та виховного процесів, зусиль найрізноманітніших інституцій — сім'ї, вузу, громадських та релігійних організацій, молодіжних об'єднань, усіх причетних до виховання та самовиховання.

— залучити 100% студентів у ОСС неможливо і непотрібно, але 100% з них повинні знати про ОСС.

— наріжний принцип концепції виховання — вироблення механізму постійного саморозвитку, який би стимулював, а не гальмував творчий пошук і новаторство.

— кожен, хто приходить у самоврядування має мати повну свободу дій і методів реалізації.

Вагома складова університетського самоврядування є студентське, яке теж має стати партнером в умовах запровадження університетської автономії. Саме це спонукає студентське самоврядування до подальшого розвитку, і збагачення новітніми демократичними ідеями, пошуку нових принципів та мотивів зацікавлення студентів до дій в ОСС, конкретною реалізацією громадських прав студентів, формування у них почуття відповідальності, вміння вирішувати соціальні, економічні та культурно-освітні проблеми. Водночас студентське самоврядування є дієвою формою самовиховання, і від її ефективної діяльності значною мірою залежить формування національно-свідомого громадянина!

Полтавський національний педагогічний університет
ім. В.Г.Короленка
КРОХМАЛЬ В.С.

МОТИВАЦІЯ ДО ДІЙ В ОСС: ХОЧУ, МОЖУ ЧИ ПОВИНЕН?

Тези:

Актуальність цієї теми обумовлена суттєвими змінами соціокультурної ситуації сучасного суспільства, яка характеризується кризою естетичних ідеалів, а це означає укорінення в суспільній свідомості на різних рівнях стратегії мислення та діяльності ОСС, що дозволяє вирішувати міжособистісні протиріччя. У сучасних умовах якісно новим чином вирішується проблема розвитку і використання людських можливостей, оскільки пред'являються вищі вимоги до самостійності, ініціативи, заповзятливості людини. Це і пояснює підвищення інтересу мотивації до дій в ОСС.

Необхідність звернення до даної теми обумовлена низкою обставин. На мою думку, в теперішній час ОСС, по-перше, як важливий елемент набуває глибокого змісту, визнається необхідною умовою суспільної єдності людей. По-друге, ОСС і особистісні якості кожного її учасника як єдине ціле, що характеризує високий рівень соціальної сформованості культури. Переконання, уявлення, ідеї, почуття, опосередковані досвідом особистості, беруть участь у формуванні мотивів до дій в ОСС.

Кожен із нас має певні особисті потреби, які можуть бути задоволені лише у взаємодії. Тому потрапляючи в колектив ОСС ви можете відзначити те, що для них характерна єдність цілей. А для того щоб дістатися до поставленої мети, вони починають спілкуватися. Жити – значить спілкуватись! Суть нашої соціальної природи вимагає від нас спілкування з іншими людьми. Процес комунікації – це взаємообмін повідомленнями з метою досягнення розуміння у сприйманні одне одного, розуміння ідей, а також обмін досвідом, який робить людей взаємозалежними. До спілкування нас спонукає наше бажання щоб хтось зізнав те, що знаємо ми. Передумовами для взаємопорозуміння є уважність та цікавість до інших людей.